

P6_TA(2007)0363

Labāka likumdošana Eiropas Savienībā

Eiropas Parlamenta 2007. gada 4. septembra rezolūcija par labāku regulējumu Eiropas Savienībā (2007/2095(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā 2000. gada 26. oktobra rezolūciju par Komisijas ziņojumiem Eiropadomei „Tiesību aktu labāka izstrāde 1998 — dalīta atbildība” un „Tiesību aktu labāka izstrāde 1999”¹,
- ņemot vērā tā 2001. gada 29. novembra rezolūciju saistībā ar Komisijas Balto grāmatu par Eiropas pārvaldību²,
- ņemot vērā tā 2003. gada 8. aprīļa rezolūciju par Komisijas ziņojumiem Eiropadomei „Tiesību aktu labāka izstrāde 2000” un „Tiesību aktu labāka izstrāde 2001”³,
- ņemot vērā tā 2004. gada 26. februāra rezolūciju par Komisijas ziņojumu „Tiesību aktu labāka izstrāde 2002”⁴,
- ņemot vērā tā 2004. gada 9. marta rezolūciju saistībā ar Komisijas paziņojumu par Kopienas reglamentējošās darbības vienkāršošanu un uzlabošanu⁵,
- ņemot vērā tā 2004. gada 20. aprīļa rezolūciju par Kopienas tiesību aktu un apspriežu procedūras ietekmes novērtējumu⁶,
- ņemot vērā tā 2006. gada 16. maija rezolūciju par normatīvās vides vienkāršošanas stratēģiju⁷,
- ņemot vērā tā 2006. gada 16. maija rezolūciju par tiesību aktu labāku izstrādi 2004. gadā un subsidiaritātes principa piemērošanu: 12. gada ziņojums⁸,
- ņemot vērā tā 2006. gada 16. maija rezolūciju par likumdevēja vēl neizlemto tiesību aktu priekšlikumu izvērtēšanas rezultātu⁹,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 14. novembra paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Labāka regulējuma Eiropas Savienībā stratēģisks pārskats” (COM(2006)0689),

¹ OV C 197, 12.7.2001., 433. lpp.

² OV C 153 E, 27.6.2002., 314. lpp.

³ OV C 64 E, 12.3.2004., 135. lpp.

⁴ OV C 98 E, 23.4.2004., 155. lpp.

⁵ OV C 102 E, 28.4.2004., 512. lpp.

⁶ OV C 104 E, 30.4.2004., 146. lpp.

⁷ OV C 297 E, 7.12.2006., 136. lpp.

⁸ OV C 297 E, 7.12.2006., 128. lpp.

⁹ OV C 297 E, 7.12.2006., 140. lpp.

- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A6-0273/2007),
- A. tā kā mērķis nodrošināt labāku regulējumu ir viena no svarīgākajām Eiropas Savienības prioritātēm, jo pēc iespējas labāku rezultātu gūšana no moderniem, racionāliem un efektīviem tiesību aktiem, samazinot ar tiem saistītos izdevumus, nodrošinās augstu produktivitātes, izaugsmes, pieņemšanas un galu galā arī nodarbinātības līmeni visā Eiropā;
 - B. tā kā Komisija iepriekšminētajā 2006. gada 14. novembra paziņojumā analizē progresu, kas sasniegts labāka regulējuma jomā, un uzskaita galvenos uzdevumus nākotnē, norādot uz progresu, kas jāsasniedz gan Eiropas, gan dalībvalstu līmenī, ieviešot vispārēju pieeju vienkāršot Kopienas un valstu tiesību aktu piemērošanu un līdz ar to samazinot izmaksas;
 - C. tā kā Komisijai, Padomei un Eiropas Parlamentam šī pieeja palīdz īstenot Lisabonas stratēģijas mērķus, un šai pieejai ir vajadzīga cieša partnerība šajā jomā, pirmkārt, starp Eiropas iestādēm un, otrkārt, starp Eiropas iestādēm un valstu iestādēm;
 - D. tā kā Komisija iepriekšminētajā paziņojumā ierosina pastiprināt ietekmes novērtējumu izskatīšanu, Komisijas priekšsēdētāja pakļautībā izveidojot neatkarīgu Ietekmes novērtējumu padomi, un aņemas rīkoties preventīvāk, palīdzot dalībvalstīm jau procesu sākumposmā, lai veicinātu svarīgāko direktīvu pareizu transponēšanu;
 - E. tā kā Komisija uzskata, ka Eiropas Parlaments un Padome varētu sniegt sistemātiskākus ietekmes novērtējumus par Komisijas priekšlikumu svarīgākajiem grozījumiem un piešķirt augstāku prioritāti ierosinātajiem vienkāršošanas priekšlikumiem, kodifikācijai un novecojušu tiesību aktu atcelšanai;
 - F. tā kā Komisija ierosina dalībvalstīm izstrādāt un ieviest apspriežu mehānismus un vienkāršošanas programmas, kur tas vēl nav izdarīts, un veicināt ekonomiskās un sociālās ietekmes un ietekmes uz vidi sistemātiskāku novērtēšanu, kā arī uzlabot Kopienas tiesību aktu piemērošanu;
 - G. tā kā labāks regulējums ir saistīts ne tikai ar birokrātijas un administratīvā sloga mazināšanu, spēkā esošo tiesību aktu vienkāršošanu vai deregulāciju, bet arī ar to, lai nodrošinātu, ka likumdošanas procesā iesaistās visi attiecīgie valsts un nevalstiskie dalībnieki visos līmeņos un ka starp Eiropas iestādēm un valstu, reģionālajām un vietējām varasiestādēm izveidojas cieša partnerība ar mērķi nodrošināt kvalitatīvu regulējumu;
 - H. tā kā, lai mazinātu administratīvo slogu, visos pārvaldes līmeņos jātiecas panākt labāku regulējumu;
 - I. tā kā vietējām un reģionālajām varasiestādēm bieži nākas īstenot un ieviest ES tiesību aktus;
 - J. visbeidzot, tā kā Komisija ierosina Eiropas Savienībai un dalībvalstīm īstenot tālejošu stratēģiju mazināt Eiropas un valstu tiesību aktu radīto administratīvo slogu, šajā sakarā 2012. gadam sasniežot kopīgu samazināšanas mērķi,
1. stingri atbalsta labāka regulējuma procesu nolūkā nostiprināt ES tiesību aktu efektivitāti,

lietderību, konsekvenci, publiskumu un pārredzamību; tomēr uzsver, ka šim procesam ir jābalstās uz vairākiem priekšnoteikumiem:

- i) pilnīgi un kopīgi jāiesaista Padome, Komisija un Eiropas Parlaments;
 - ii) plaši un pārredzami jāapspriežas ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, tostarp nevalstiskajām organizācijām;
 - iii) jāstiprina Kopienas regulējošā procesa struktūru publiskums, kā arī vispārējā šī procesa pārredzamība, it īpaši padarot atklātas Padomes sanāksmes, kuras notiek, kad Padome darbojas likumdevēja statusā;
 - iv) veicot novērtējumu pirms vienkāršošanas, vienlīdz jāņem vērā ekonomiskie, sociālie, vides un veselības aspekti, turklāt nedrīkst aprobežoties tikai ar īstermiņa apsvērumiem;
 - v) vienkāršošanas rezultātā nekādā gadījumā nedrīkst pazemināt pašreiz spēkā esošajos tiesību aktos ietvertos standartus;
2. atbalsta Komisijas mērķi uzlabot tiesību aktu kvalitāti un mazināt administratīvo slogu; uzskata, ka Komisijas paziņojumā ieskicētie pasākumi liecina par skaidru un nemitīgu tieksmi uz šo mērķi, bet norāda, ka dažās jomās ir vajadzīgas vēl lielākas pūles, lai gūtu maksimālu ekonomisko labumu no iekšējā tirgus tiesību aktiem;
 3. mudina Komisiju veikt visus pasākumus, kas nepieciešami, lai pilnveidotu un modernizētu pašreizējo Kopienas tiesību aktu kopumu, izmantojot piemērotu vienkāršošanas stratēģiju, kurā pienācīgi iesaistītas dalībvalstis un ieinteresētās puses; tomēr atkārtoti atzīst, ka, lai gan labāka regulējuma mērķis ir kopīgs visām Eiropas iestādēm, Komisijai ir būtiska loma augstvērtīgu likumdošanas priekšlikumu sagatavošanā, lai vienkāršošanas process sāktos no labām starta pozīcijām;
 4. mudina Komisiju lielāku uzmanību veltīt Kopienas tiesību aktu kā svarīgas labāka regulējuma procesa daļas ieviešanai, īstenošanai un novērtēšanai;
 5. piekrīt Komisijai, ka labāku likumdošanu nevar panākt bez vispārēja priekšstata par katra tiesību akta priekšlikuma ekonomisko, sociālo un starptautisko ietekmi, kā arī ietekmi uz veselību un vidi; tāpēc pilnībā atbalsta ierosinājumu Komisijas priekšsēdētāja pakļautībā izveidot Ietekmes novērtējumu padomi, kas uzraudzītu, kā šos principus ietekmes novērtējumu sagatavošanā ievēro atbildīgie Komisijas darbinieki;
 6. tomēr uzsver, ka, lai garantētu neatkarīgu pārbauci minimālo līmeni attiecībā uz ietekmes novērtējumu sagatavošanu, jāizveido neatkarīgu ekspertu grupa, kas ar izlases pārbauci palīdzību uzraudzītu Ietekmes novērtējumu padomes sagatavoto atzinumu kvalitāti, un arī ieinteresēto pušu pārstāvjiem jābūt iespējai piedalīties to sagatavošanā;
 7. uzskata, ka Ietekmes novērtējumu padomei visos ietekmes novērtējumos jānodrošina kopīgas metodikas ievērošana, lai novērstu pieeju pretrunīgumu un veicinātu salīdzināmību;
 8. lai nodrošinātu pārredzamu dialogu starp abām iestādēm, pieprasa regulāri informēt Parlamentu par lēmumiem, ko Komisijas priekšsēdētāja pārraudzībā pieņem Ietekmes novērtējumu padome;

9. aicina Komisiju ietekmes novērtējumus sniegt, sagatavojot pienācīgi daudzus scenārijus un politiskās izvēles iespējas (pēc vajadzības izskatot arī iespēju „nedarīt neko”) kā pamatu izmaksu ziņā lietderīgiem, ilgtspējīgiem un sociāli pieņemamiem risinājumiem;
10. uzskata, ka ietekmes novērtējumos vienmēr pienācīgi jāņem vērā politiskā priekšlikuma visa iespējamā svarīgā ietekme uz sabiedrību, vidi un ekonomiku, turklāt iespēju robežās un konsekventi ar attiecīgajiem tiesību aktiem ietekmes novērtējumos pienācīgi jāņem vērā arī visa iespējamā svarīgā ietekme uz mazaizsargātām un minoritāšu grupām, kā arī dzimumu līdztiesības aspektiem un citām jutīgām mērķgrupām, piemēram, mazākumtautībām, vecākiem, kuri audzina bērnus, veciem cilvēkiem, pastāvīgi slimiem cilvēkiem un invalīdiem (“sociālie salīdzinošie rādītāji”);
11. pieprasa Komisijai ietekmes novērtējuma gatavošanas laikā apspriesties ar visām attiecīgajām ieinteresētajām pusēm, it īpaši ar valstu, reģionālajām un vietējām varasiestādēm, lai pienācīgi ņemtu vērā vietējās un reģionālās atšķirības, un laicīgi paziņot ietekmes novērtējuma rezultātus Parlamentam, Reģionu komitejai un visām attiecīgajām reģionālajām un vietējām iestādēm;
12. uzskata, ka šajā sakarā visos posmos jāapspriežas ar visām ieinteresētajām pusēm, iespējams, vairāk izmantojot Komisijas tīmekļa vietni atklātām izskatīšanām, kuru rezultātiem citādi var būt gadījuma raksturs, un izmantojot jaunus un strukturētākus apspriešanās veidus, kas paredzēti Komisijas paziņojumā „Ceļā uz apspriežu un dialogu kultūras nostiprināšanu — Komisijas izstrādāti vispārīgi principi un obligātās prasības apspriedēm ar ieinteresētajām pusēm” (COM(2002)0704); uzskata, ka šajā jautājumā Komisijai jāievēro maksimāla pārredzamība, publicējot ieinteresēto pušu viedokļus;
13. uzsver, ka Parlamentam un Padomei sistemātiskāk jāsniedz ietekmes novērtējumi par būtiskiem Komisijas priekšlikumu grozījumiem;
14. mudina Komisiju informēt, kāds procedūras posms ir sasniegts vēl npublicētajos ietekmes novērtējumos, precizējot, vai šie novērtējumi tiek gatavoti vai ir atcelti, atlikti vai atsākti dažādu iemeslu dēļ utt., kā arī apspriesties ar ieinteresētajām pusēm par tiem, kuri vēl nav pabeigti;
15. uzstāj, ka dalībvalstīm jāsniedz ietekmes novērtējums par to iniciatīvām policijas un tiesu iestāžu sadarbībā krimināllietās saskaņā ar Līguma par ES 34. panta 2. punktu; uzskata, ka dalībvalstīm tas jāuzskata par nopietnu pienākumu;
16. atbalsta to, ka Komisija periodiski izskata plānotos priekšlikumus un atsauc tos; tomēr uzsver, ka šī prakse jāskata, ņemot vērā dažādu Kopienas iestāžu likumdošanas prerogatīvas atbilstoši līgumiem un saskaņā ar iestāžu lojālas sadarbības principu;
17. atbalsta uz principiem balstītu likumdošanu un tiekšanos galvenokārt pēc kvalitātes nevis kvantitātes; uzskata, ka debates par labāku regulējumu dod iespēju apsvērt likumdošanu kā procesu, kas ir vērsts uz to, lai sasniegtu skaidri definētus politikas mērķus, iesaistot visas ieinteresētās puses un nodrošinot to līdzdalību visās procesa stadijās, sākot no tiesību aktu sagatavošanas līdz to ieviešanai;
18. uzskata, ka pieredze, kas gūta, izmantojot *Lamfalussy* procedūru finanšu tirgu regulēšanai, un jo īpaši regulatoru un tirgus dalībnieku dialogs ir vērtīgs dinamiskas likumdošanas piemērs;

19. uzskata, ka *Lamfalussy* procedūra ir lietderīgs mehānisms; uzskata, ka pārraudzīšanas prakšu konverģencei ir izšķiroša nozīme; šajā sakarā atzinīgi vērtē 3. līmeņa komiteju darbu un atbalsta to prasību pēc atbilstošiem instrumentiem; pauž uzskatu, ka rīcības brīvības piešķiršana pārraudzītājiem var novērst daudzus šķēršļus, ko tiesību aktos rada tehniski sīkumi, un radīt pienācīgus noteikumus, kas atbilst dinamiska tirgus prasībām; tomēr uzsver, ka tādējādi nevar atbrīvoties no politiskās atbildības par galīgo mērķu sasniegšanu; uzstāj, ka likumdevējiem rūpīgi jāpārtrauga šis process, un atgādina, ka pilnībā jāievēro Parlamenta tiesības likumdošanas procedūras gaitā;
20. pauž uzskatu, ka Komisijai ierosināto tiesību aktu lietderība jāpārskata pastāvīgi, nevis tikai pēc Komisijas apstiprināšanas, un ka tai jāatsauc priekšlikumi, kas vairs nav aktuāli, pievēršot īpašu uzmanību tiem, kuru pieņemšana ir ieilgusi;
21. uzsver, ka ir jāvienkāršo arī Komisijas mijiedarbība ar pilsoņiem, piemēram, iepirkumu, finanšu pakalpojumu, pētniecības programmu, valsts atbalsta noteikumu un dotāciju pieteikumu jomā;
22. principā atbalsta ātrāku paredzamo vienkāršošanas priekšlikumu pieņemšanu, bet uzskata par nepieciešamu katru gadījumu atsevišķi izvērtēt par to, vai priekšlikumam ir plašāka ietekme, jo tādā gadījumā vajadzēs vairāk laika;
23. apzinās, ka likumdošanas darbu Eiropas Savienībā var veikt sistemātiskāk; tādēļ aicina Komisiju atkārtoti apsvērt darba metodes un veidu, kādā veic šo darbu, lai daudzus jautājumus varētu risināt horizontālākā veidā, ar galveno mērķi nodrošināt lielāku konsekvenci, izmantot iespējamo sinerģiju un novērst nekoncekvenci;
24. uzskata, ka Komisijai, atsaucot plānotos priekšlikumus, jāņem vērā Parlamenta viedoklis, lai starp Komisiju un Parlamentu saglabātu savstarpējo uzticēšanos, kas ir ļoti svarīga;
25. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par tādu 68 priekšlikumu atsaukšanu, kurus tā uzskata par neatbilstīgiem Lisabonas stratēģijas mērķiem un labāka regulējuma principiem, bet pauž nožēlu, ka Komisija ir atsaukusi priekšlikumu direktīvai par Eiropas savstarpējās sabiedrības statūtiem, neraugoties uz to, ka tas ir viens no Lisabonas stratēģijas pamatelementiem, un tādēļ aicina Komisiju līdz 2007. gada beigām uzņemties iniciatīvu, kas ļautu sagatavot Eiropas savstarpējās sabiedrības un Eiropas apvienības statūtu projektu;
26. piekrīt tam, ka Padomei tāpat kā Parlamentam ir jāapsver tās pieņemto svarīgāko grozījumu ietekme uz Komisijas ietekmes novērtējumu; uzsver, ka ir vajadzīga izmaksu un ieguvumu analīze, kas labāk atspoguļo tiesību aktu piemērošanas izmaksu sarežģīto struktūru, ieviešot direktīvas ar dalībvalstu tiesību aktu starpniecību un mainot normatīvo sistēmu, kādā darbojas uzņēmumi un privātpersonas; stingri atbalsta ietekmes novērtējumu sagatavošanas pārredzamību un neatkarīgu pārbaudi, likumdevējiem uzņemoties pilnu atbildību saskaņā ar viņu politiskajām prioritātēm;
27. pilnībā atbalsta Komisijas centienus kopumā stiprināt Kopienas tiesību aktu īstenošanu, plašāk izmantojot preventīvu rīcību, vienlaikus palīdzot dalībvalstīm procesu sākumposmā, lai veicinātu svarīgāko direktīvu pareizu transponēšanu, un iesaka šādās iniciatīvās pienācīgi iesaistīt Parlamentu;
28. uzskata, ka uzraugot, kā dalībvalstis piemēro Kopienas tiesību aktus, Komisijai ir jāuzliek dalībvalstīm pienākums, nevis tikai jāaicina sastādīt atbilstības tabulas un transponēšanas

piezīmes, it īpaši, lai pārbaudītu direktīvu transponēšanas procesu katrā valstī; šajā sakarā uzskata, ka Komisijai jāaicina dalībvalstis pieņemt kopīgu atsauču metodiku;

29. uzskata, ka ietekmes novērtējumu svarīgumam pievērstā uzmanība nedrīkst izraisīt Komisijā tādu situāciju, ka Kopienas tiesību aktu pareizas transponēšanas uzraudzībai un pārkāpumu izmeklēšanas procedūrām paredzētie resursi tiek novirzīti ietekmes novērtējumiem; uzsver vajadzību palielināt resursus, kas paredzēti Kopienas tiesību aktu īstenošanas efektīvai uzraudzībai;
30. pauž nožēlu par dalībvalstu ieradumu „pastiprināt prasības” un aicina Komisiju noskaidrot, kādi vēl pasākumi ir jāveic, lai to nepieļautu, cita starpā piešķirot pilsoņiem tiesības uz tiešu rīcību; aicina atkārtoti veikt ietekmes novērtējumu, analizējot, kā dalībvalstis praktiski īsteno lēmumus valsts un zemākā līmenī; atbalsta regulu plašāku izmantošanu attiecīgos gadījumos;
31. atgādina, cik svarīgi ir saprātīgi izmantot „turpināmības klauzulu”, lai saglabātu tiesību aktu atbilstību;
32. uzstāj, ka, iesniedzot likumdošanas priekšlikumu, Komisijai jāizvairās no neskaidras un liekvārdīgas izteiksmes un jāizvēlas vienkārša un saprotama valoda, vienlaikus saglabājot terminoloģisku precizitāti un juridisku noteiktību; it īpaši uzskata, ka jāizbeidz prakse lietot nesaprotamus akronīmus un pārmērīgi daudz nevajadzīgu apsvērumu; mudina visos valdības līmeņos, kad vien tas ir iespējams, izmantot skaidru valodu, kas pilsoņiem ir viegli saprotama;
33. aicina Komisiju labāka regulējuma izstrādāšanas gaitā nodrošināt, ka jaunas regulas un to ieviešana notiek konsekventi, pamatoti, pārredzami un ieinteresētajām pusēm un labumguvējiem saprotami;
34. aicina Komisiju saistībā ar regulām dalībvalstu, reģionālo un vietējo varasiestāžu un specializēto aģentūru vajadzībām laicīgi izstrādāt vadošus norādījumus par to ieviešanu;
35. vēlreiz stingri uzsver, ka labākā regulējumā Parlaments vienmēr pilnībā jāiesaista gan iestāžu sarunās, gan kā viens no likumdevējiem šādam procesam pakļauto tiesību aktu pieņemšanā; uzsver arī to, ka Parlaments vienmēr var izskatīt, cik piemērota ir pieņemamā juridiskā instrumenta veida (regula, direktīva vai lēmums) izvēle, un/vai novērtēt, vai labāk būtu izmantot alternatīvas regulējuma metodes;
36. mudina Komisiju izpētīt alternatīvas tiesību aktiem, lai uzlabotu iekšējā tirgus darbību, cita starpā pašregulējumu un dalībvalstu tiesību normu savstarpēju atzīšanu, vienlaikus uzsverot, ka tas nedrīkst kavēt demokrātisko kontroli, ko veic Eiropas Parlaments un dalībvalstu parlamenti; uzsver, ka Kopienas regulējums ir jāskata saistībā ar starptautisko konkurenci un pasaules tirgu;
37. uzskata, ka jaunie komitoloģijas noteikumi, kas pastiprina Parlamenta un Padomes tiesības uzraudzīt Komisijai piešķirto izpildvaru, ir veids, kā vēl vairāk vienkāršot Kopienas tiesību aktus, jo tas ļauj piešķirt Komisijai plašas reglamentējošās pilnvaras attiecībā uz nebūtiskām un tehniskām detaļām un tādējādi ļauj Parlamentam un Padomei likumdošanas darbā vairāk pievērsties būtiskākiem noteikumiem;
38. atzinīgi vērtē Eiropadomes 2007. gada pavasara sanāksmes secinājumus par labāku

regulējumu un jo īpaši lēmumu līdz 2012. gadam par 25 % samazināt maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) Kopienas tiesību aktu radīto administratīvo slogu; uzskata, ka, sasniedzot šo mērķi, likumdošana kļūs pamatotāka, efektīvāka un vairāk vērsta uz lietotāju, samazinot nevajadzīgo slogu maziem un vidējiem uzņēmumiem, bet nepazeminot pašreizējo tiesību aktu noteiktos standartus; jo īpaši atbalsta Padomes lēmumu aicināt dalībvalstis līdz 2008. gadam noteikt valsts mērķus un aicina Komisiju un dalībvalstis izveidot saskanīgus uzraudzības mehānismus, lai nodrošinātu dalībvalstīs šāda procesa efektīvu norisi valsts, reģionu un zemākā līmenī;

39. aicina Komisiju ik gadu iepazīstināt ar padarīto un iepiņānoto saistībā ar mērķi samazināt administratīvo slogu;
40. aicina Komisiju sadarbībā ar Padomi un Eiropas Parlamentu izstrādāt Kopienas iestāžu reformas, kuras palīdzētu nodrošināt lielākus finanšu ietaupījumus un sekmētu sadarbību, nodrošinot labāku un saprātīgāku regulējumu;
41. aicina Komisiju turpmākajā regulējuma uzlabošanā ņemt vērā Parlamenta Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas pasūtīto pētījumu par vienkāršošanas procesu „ES vides politikas vienkāršošana”¹⁰;
42. pauž bažas par dažādos neatkarīgos pētījumos konstatēto¹¹, ka Komisijas ģenerāldirektorāti ne vienmēr ievēro Komisijas vadlīnijas par ietekmes novērtējumiem, ka ekonomiskās ietekmes novērtējumam un kvantitatīvajam vērtējumam ir piešķirta pārāk liela nozīme uz vides, sociālās un starptautiskās ietekmes rēķina, ka likumdošanas izmaksas ir izvērtētas daudz vairāk nekā ieguvumi un ka īstermiņa apsvērumiem tiek pievērsta lielāka uzmanība nekā ilgtermiņa apsvērumiem; atzinīgi vērtē Komisijas plānus izveidot ietekmes novērtējuma padomi un ieviest Komisijas ietekmes novērtējuma sistēmas ārēju pārbaudi, lai palīdzētu veicināt iepriekšminēto pastāvīgo trūkumu novēršanu;
43. atbalsta no pētījuma „ES vides politikas vienkāršošana” izrietošo secinājumu, ka ietekmes novērtējumiem var būt būtiska nozīme, lai nodrošinātu labāku regulējumu, un ka jāuzlabo atsevišķu novērtējumu kvalitāte; mudina Komisiju nodrošināt:
 - ka šiem novērtējumiem dod pietiekami daudz laika un finanšu resursu;
 - ka ietekmes novērtējumā ekonomiskie, sociālie, vides un veselības aspekti ir izskatīti vienlīdzīgā līmenī gan īstermiņā, gan ilgtermiņā;
 - ka ietekmes novērtējumos izskata ne tikai pasākumu izmaksas, bet arī izmaksas, kas rodas, nepārbaudot vides, sabiedrības veselības un pārtikas jautājumus;
 - pārredzamību un visu ieinteresēto pušu ieguldījumu;
 - ka ietekmes novērtējumi ir pietiekami plaši un ka tajos ņem vērā dalībvalstu dažādos apstākļus;

¹⁰ 1P/A/ENVI/ST/2006-45.

¹¹ Eiropas Vides politikas institūts (2004): Ilgtspējīga attīstība Eiropas Komisijas integrētājā ietekmes novērtējumā par 2003. gadu. Eiropas Vides politikas institūts (2005): Uz labu vai ļaunu — ES labāka regulējuma darba kārtība un vide. Eiropas Konsultatīvā padome vides un ilgtspējīgas attīstības jautājumos (2006): Eiropas Komisijas politikas ietekmes novērtējumi — sasniegumi un perspektīvas.

atzīst, ka ietekmes novērtējumiem varētu arī būt liela nozīme gadījumos, kad Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosinātajiem grozījumiem ir potenciāli nozīmīga ietekme;

44. aicina Komisiju turpmāk sekmēt informācijas apmaiņu par paraugpraksi ES vides politikas vienkāršošanā dalībvalstīs, piemēram:
 - par informācijas tehnoloģijas izmantošanu, lai samazinātu administratīvo slogu;
 - par atļauju sistēmu un licencēšanas vienkāršošanu un integrēšanu, saglabājot vides un veselības standartus;
 - par uzraudzības un ziņojumu sniegšanas prasību, tostarp pieejas, kurā ņem vērā risku, vienkāršošanu un integrāciju, saglabājot pārredzamību un efektīvu īstenošanu;
45. aicina dalībvalstis izstrādāt un ieviest apspriedes ar reģionālajām un vietējām varasiestādēm likumdošanas procesa laikā, lai ministru sarunās ņemtu vērā to viedokli un stiprinātu to lomu ES tiesību aktu transponēšanas un īstenošanas procesā;
46. aicina Komisiju cieši sadarboties ar visām dalībvalstu iestādēm, kas atbildīgas par ES tiesību aktu transponēšanu, un vienlaikus iesaka Komisijai organizēt arī vietēja līmeņa seminārus par ES tiesību aktu transponēšanu valsts tiesību aktos, lai nodrošinātu, ka vajadzīgā informācija ieinteresētās puses sasniedz tiešā veidā, izmantojot vienkāršus un saprotamus līdzekļus;
47. aicina dalībvalstis izstrādāt un ieviest efektīvas un skaidras procedūras, kas nepieciešamas reģionālo un centrālo valdību sadarbības uzlabošanai, lai veicinātu transponēšanas procesu un ņemtu vērā arvien lielāko lomu, kas ir reģioniem ar likumdošanas pilnvarām;
48. mudina dalībvalstu varasiestādes izstrādāt oficiālas transponēšanas stratēģijas, lai skaidri definētu reģionālo un valstu valdību lomu un atbildību transponēšanas uzlabošanā un paātrināšanā;
49. mudina Komisiju, ja iespējams, direktīvu transponēšanas vadlīnijas publicēt vienlaikus ar pašām direktīvām, lai valstu un reģionālās valdības varētu tās ņemt vērā pirms transponēšanas procesa uzsākšanas un dalībvalstis varētu pareizi un laicīgi veikt transponēšanu;
50. aicina Komisiju ātrāk pabeigt vispusīgu, brīvi pieejamu publisku datubāzi par valstu tiesību aktiem, ar kuriem īsteno Kopienas tiesību aktus, vajadzības gadījumā iekļaujot reģionālas atšķirības;
51. uzskata, ka regulējuma uzlabošana nedrīkst izraisīt vides, sociālo un kvalitātes standartu pazemināšanos;
52. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka, transponējot ES tiesību aktus, tās neuzliek fiziskām un juridiskām personām pienākums, kas pārsniedz transponētā tiesību akta prasības un kas uzliek nevajadzīgu administratīvu slogu it īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuri ir Eiropas reģionu ilgtspējīgas attīstības dzinējspēks;
53. prasa Komisijai uzlabot informācijas sniegšanu par transponēšanu un pārkāpumu izmeklēšanas procesiem un padarīt šo informāciju publisku un viegli pieejamu Komisijas

tīmekļa vietnē;

54. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.